

Multisport og alsidig idrætsdeltagelse

Tendenser baseret på Danskernes motions- og sportsvaner 2024

November 2026 / Maja Pilgaard & Thorbjørn Gaarskjær Brandt

Idrættens Analyseinstitut

MULTISPORT OG ALSIDIG IDRÆTSDELTAGELSE

Titel
Multisport og alsidig idrætsdeltagelse. Tendenser baseret på Danskernes motions- og sportsvaner 2024

Forfatter
Maja Pilgaard & Thorbjørn Gaarskjær Brandt

Layout
Idrættens Analyseinstitut

Forsidefoto
vgajic / Getty Images

Udgave
1. udgave, Aarhus, november 2026

ISBN
97887-85579-02-7 (pdf)

Udgiver
Idrættens Analyseinstitut
Vester Allé 8B, 3.
DK-8000 Aarhus C
T: +45 3266 1030
E: idan@idan.dk
W: www.idan.dk

Gengivelse af denne rapport er tilladt med tydelig kildehenvisning.

Notatet er baseret på 'Danskernes motions- og sportsvaner 2024'

Undersøgelsen 'Danskernes motions- og sportsvaner 2024' er tilvejebragt med økonomisk støtte fra:

Indhold

Indledning **5**

Læsevejledning 6

Metode **7**

Del 1: Multisport som alsidig idrætsdeltagelse **8**

Del 2: Multisport som koncept **11**

Del 3: Multisport som medlemskab **14**

Multimedlemskab i forening vs. kommercielt regi 17

Del 4: Potentiale i multisport? **20**

Sammenhæng mellem præference og aktuelt at have et multimedlemskab 22

Afrunding **25**

Indledning

Mange danskere dyrker mere end én sports- og motionsaktivitet. Nogle går til flere forskellige aktiviteter i løbet af året, andre deltager i forløb, hvor aktiviteten skifter fra gang til gang, og atter andre har medlemskaber, hvor de frit kan vælge mellem et udbud af forskellige aktiviteter. Samlebetegnelsen for sådanne deltagelsesmønstre er ofte multisport, men det er tydeligt, at begrebet dækker over forskellige måder at organisere og deltage i idræt på.

I de senere år er der kommet øget fokus på mere fleksible måder at organisere idrætsdeltagelse på. Både foreninger og kommercielle udbydere eksperimenterer med tilbud, hvor medlemmer kan bevæge sig mellem forskellige aktiviteter, og særligt blandt børn og seniorer findes der eksempler på koncepter, hvor variation er i centrum. Samtidig viste undersøgelsen Danskernes motions- og sportsvaner 2020, at især unge mellem 16 og 29 år dyrkede op mod seks-syv forskellige aktiviteter i løbet af et år (Rask et al., 2022). Dette var med til at inspirere til at sætte fokus på multisport i den næste undersøgelse fra 2024, som dog viste en mere moderat tendens til at dyrke mange forskellige aktiviteter. Frem for seks-syv aktiviteter var tendensen i 2024, at unge dyrkede omkring tre forskellige aktiviteter i gennemsnit (Pilgaard et al., 2025).

Der er altså noget, der tyder på, at der dels kan have været en tendens til at prøve flere forskellige aktiviteter under corona, hvor undersøgelsen fra 2020 blev gennemført, men dels er der også en mere metodisk forklaring. I 2020 undlod man at spørge ind til aktiviteter, man havde dyrket regelmæssigt, men skulle blot svare på, hvilke aktiviteter man har dyrket inden for det seneste år. I undersøgelserne før og efter 2020 er der i stedet blevet spurgt ind til, hvilke aktiviteter man har dyrket regelmæssigt.

Det er under alle omstændigheder interessant at have blik for, hvorvidt multisport er en tendens i vækst, samt om det er noget, som danskerne bredt set efterspørger, da det grundlæggende er en meget anderledes måde at tænke idrætsdeltagelse på end den traditionelle tilgang, hvor et medlemskab typisk kun giver adgang til én aktivitet. Multisport kan derfor potentielt udfordre både måden at tælle og registrere medlemmer på og måden at yde kommunalt medlemstilskud på, fordi det typisk bliver tildelt pr. medlem. I princippet betyder det, at ét barn med medlemskab til både håndbold og fodbold udløser kommunalt tilskud til både håndbold- og fodboldforeningen, hvorfor der ikke umiddelbart er et incitament blandt klubberne til at samarbejde om ét medlemskab. Dette er formentlig primært en udfordring i forhold til børn og unge op til 24 år, hvor det er muligt at modtage de kommunale tilskud.

Generelt er det dog interessant at følge både udbredelsen og interessen for multimedlemskaber for løbende at vurdere, om den nuværende struktur fastholder en bestemt måde at organisere idrætsdeltagelsen på af økonomiske hensyn, selv om andre organiseringer og måder at tildele støtte på kunne være mere hensigtsmæssige.

Aktuelt findes der begrænset viden om, hvor udbredt multisport er blandt danskerne, samt hvorvidt danskerne har appetit på flere af denne slags tilbud. Fokus i dette notat er derfor på at belyse udbredelsen af og interessen for multisport og herved skabe et første overblik over multisports potentiale i Danmark.

Multisport kan defineres på flere måder, og i dette notat er der fokus på tre forskellige tilgange, som vist i tabel 1 herunder.

Tabel 1: Tre forskellige forståelser af multisport

Multisport som alsidig deltagelse	Udøveren dyrker flere forskellige aktiviteter regelmæssigt inden for det seneste år. Ikke nødvendigvis samtidig. Måske har man et medlemskab til både en ishockeyklub og en tennisforening.
Multisport som koncept	Her er tale om ét tilbud eller hold, som i sig selv giver mulighed for at dyrke flere forskellige aktiviteter. Måske er det muligt både at spille floorball, volleyball eller lave gymnastik, når man kommer til træning, eller det kan være, at samme hold kommer igennem flere forskellige aktiviteter/discipliner i løbet af en sæson. DGIs koncept Boldbanden[1] er et eksempel herpå.
Multisport som medlemskab	I denne forståelse har udøveren ét medlemskab med mulighed for at tilgå flere forskellige aktiviteter, f.eks. i en flerstrenget forening, hvor det kan være muligt både at gå til svømning, fitness eller floorball. Hammel GFs Sportspas[2] er et eksempel herpå.

Læsevejledning

Dette notat gennemgår udbredelsen af multisport i fire særskilte afsnit.

Del 1 ser på, hvor mange børn og voksne der dyrker multisport som alsidig deltagelse. Her er primært fokus på deltagelse i foreningsregi, dvs. hvor stor en andel af danskerne der regelmæssigt dyrker flere forskellige sports- og motionsaktiviteter i forening inden for et år, med blik for køns- og aldersforskelle.

Del 2 kigger på multisport som koncept. I Danskernes motions- og sportsvaner 2024 har det været muligt at sætte kryds ud for multisport som specifik aktivitet. Denne del af analysen anerkender dog, at begrebet multisport kan være mangelfuldt som samlebetegnelse, da der kan være andre navne for multisport, f.eks. Boldbanden i DGI eller Idræt om dagen/Idræt i dagtimerne, som eksisterer i flere kommuner.

Del 3 ser på multisport som medlemskab. Denne del af analysen har primært fokus på voksne på 16 år eller derover, som for første gang i Danskernes motions- og sportsvaner 2024 har haft mulighed for at svare på, hvorvidt de aktuelt har et medlemskab til en forening, et kommercielt center eller til andet regi, samt hvorvidt der i medlemskabet er mulighed for at tilgå mere end én aktivitet. Analysen ser på udbredelsen af multisportsmedlemskaber, forskelle på forenings- og kommercielt regi, samt hvilke målgrupper der i størst omfang har denne type medlemskaber på nuværende tidspunkt.

Del 4 undersøger potentialet i multisport og analyserer danskernes præferencer for medlemskaber med adgang til henholdsvis én eller flere aktiviteter. Ved at sammenholde disse præferencer med danskernes faktiske medlemskabsstatus belyser analysen, i hvilken grad potentialet i multisport er realiseret på tværs af målgrupper.

[1] DGI | Få sjove boldøvelser og fokus på leg med Boldbanden
[2] - Hammel Gymnastik Forening

Metode

Data til dette notat stammer fra undersøgelsen Danskernes motions- og sportsvaner 2024, der er baseret på en spørgeskemaundersøgelse blandt henholdsvis børn (7-15 år) og voksne (16 år og ældre). Datagrundlaget omfatter 3.303 respondenter blandt børn og unge (svarprocent på 30 pct.) og 6.778 voksne respondenter (svarprocent på 25,5 pct.).

Data er vægtet på køn, alder og region samt uddannelse for voksne for at sikre størst mulig repræsentativitet. Da der indgår mange spørgsmål i undersøgelsen, er der truffet et valg om kun at distribuere visse spørgsmål til halvdelen af respondenterne baseret på en simpel tilfældig distribution. Det gælder spørgsmålene om præferencer, som præsenteres i del 4, som udelukkende er inkluderet i spørgeskemaet til voksne. Her indgår 3.356 respondenter, som er blevet tilfældigt udvalgt blandt de 6.778 voksne respondenter.

For yderligere beskrivelse af datagrundlag og metode, se Danskernes motions- og sportsvaner 2024 (Pilgaard et al., 2025).

Foto: FatCamera/Getty Images

Del 1: Multisport som alsidig idræts-deltagelse

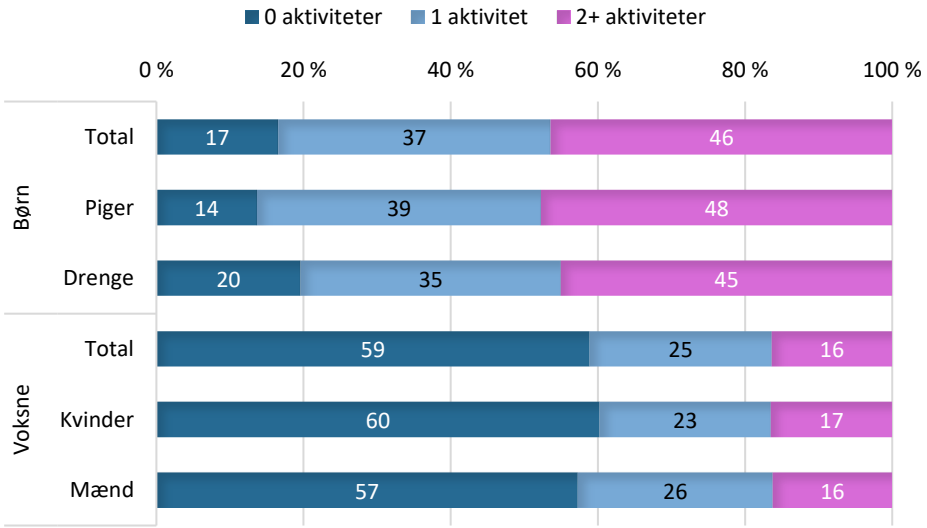
Første del af notatet ser på multisport som alsidig idrætsdeltagelse. Her forstås multisport ikke som et bestemt koncept, man kan gå til, eller et bestemt medlemskab, man kan have, men rettere som det at dyrke flere forskellige aktiviteter i løbet af en periode.

Rigtig mange respondenter sætter mere end ét kryds, når de skal angive, hvilke aktiviteter de har dyrket regelmæssigt inden for det seneste år. Hverdagsmotion som gang, cykling, løb og styrketræning er meget udbredte – ofte i kombination med andre aktiviteter. Derfor ser denne del af notatet udelukkende på tendensen til multisport i forhold til at dyrke flere aktiviteter i foreningsregi. Formålet er at indfange tendensen til at have medlemskab af mere end én idræt, hvilket kan være relevant at være opmærksom på, hvis man skal arbejde videre med udbredelsen af multisportsmedlemskaber i fremtiden.

Figur 1 viser andelen af børn og voksne, der angiver at have dyrket henholdsvis ingen, én eller flere aktiviteter i foreningsregi det seneste år, samt forskelle mellem køn.

Helt overordnet fremgår det af figur 1, at børn mellem 7 og 15 år er mere tilbøjelige til at dyrke mindst to aktiviteter i foreningsregi (46 pct.) end blot én aktivitet (37 pct.) eller slet ingen (17 pct.).
Omvendt ser det ud blandt voksne, hvor det for det første kun er knap halvdelen, der har haft et medlemskab til en forening inden for det seneste år, og for det andet er mere udbredt at dyrke én aktivitet (26 pct.) end flere (19 pct.) i foreningsregi. På tværs af køn finder man ingen væsentlige forskelle blandt hverken børn eller voksne.

Figur 1: Antal aktiviteter i foreningsregi blandt børn og voksne, fordelt på køn (pct.)

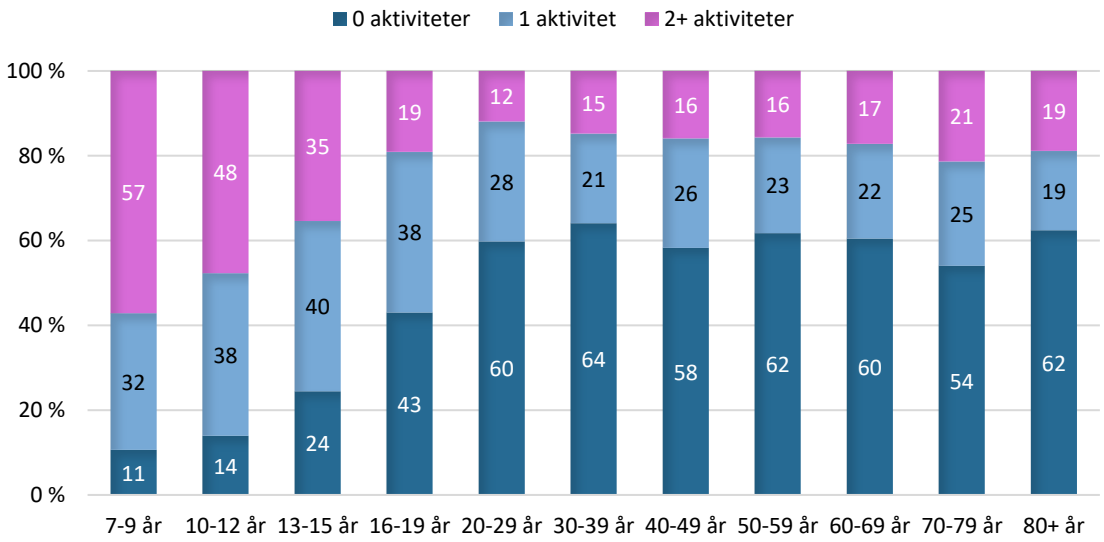

Figuren viser andelen af børn og voksne, der dyrker ingen, én eller flere aktiviteter regelmæssigt i forening inden for det seneste år. Fordelt på køn. (n=10.081, heraf 3.303 børn og 6.778 voksne)

På tværs af alder bliver det tydeligt, at især de yngste børn i alderen 7-9 år har en alsidig tilknytning til foreningslivet med mere end én foreningsaktivitet på et år, hvilket står i kontrast til de yngste voksne mellem 20 og 29 år, som er dem, der er mindst tilbøjelige til at dyrke mere end én foreningsaktivitet. Tendensen til alsidig deltagelse stiger dog igen, særligt hos de ældre. F.eks. har 21 pct. af de 70-79-årige dyrket to eller flere aktiviteter i foreningsregi over det seneste år.

Samlet set lader det altså til, at de yngste og ældste aldersgrupper er de mest tilbøjelige til den alsidige foreningsdeltagelse, mens unge og yngre voksne i større omfang holder sig til én foreningsaktivitet. For alle voksne aldersgrupper gælder det dog, at over halvdelen slet ikke dyrker aktiviteter i foreningsregi.

Figur 2: Antal aktiviteter i foreningsregi på tværs af aldersgrupper (pct.)

Figuren viser andelen af respondenter inden for hver aldersgruppe, der har angivet at dyrke henholdsvis ingen, én eller flere aktiviteter i foreningsregi regelmæssigt det seneste år. (børn: n=3.303, voksne: n=6.778).

Foto: FatCamera/Getty Images

Del 2: Multisport som koncept

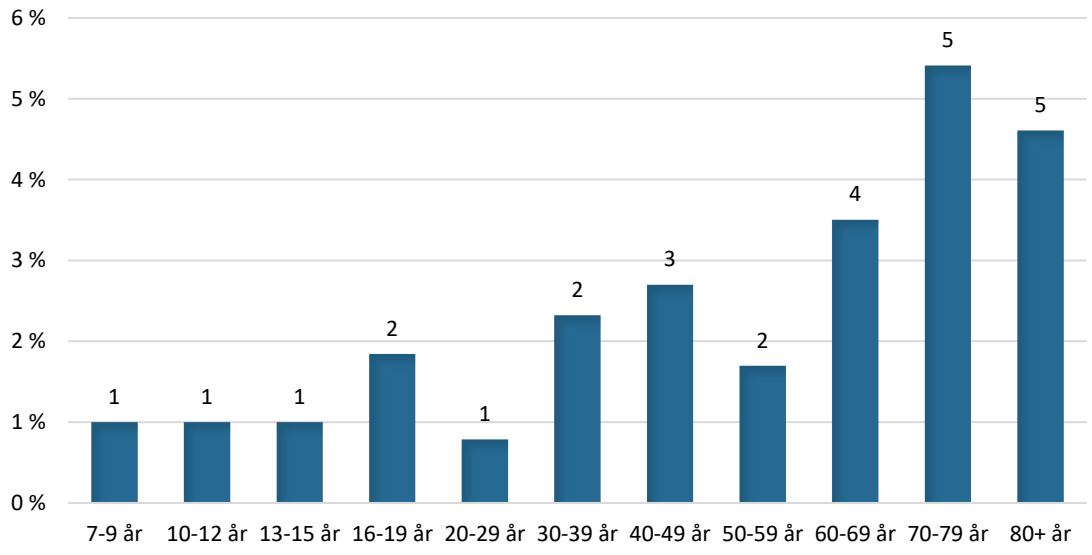
Del 2 ser nærmere på dem, der har angivet multisport som en aktivitet. Der er altså tale om ét samlet tilbud eller koncept, hvor flere aktiviteter indgår som del af samme træningsforløb eller på samme hold.

I denne sammenhæng er det vigtigt at understrege, at opgørelsen formentlig ikke indfanger den sande udbredelse af multisportskoncepter. Der findes flere tilbud, hvor deltagerne reelt dyrker flere aktiviteter inden for samme ramme, men hvor tilbuddet hedder noget andet end 'multisport', eller hvor det ikke nødvendigvis opfattes eller registreres som 'multisport' af respondenten. De kan i stedet have angivet de konkrete aktiviteter, de dyrker, når de er til multisport.

Der er altså en usikkerhed i forhold til opgørelsen af andelen, der dyrker multisport som koncept, som højst sandsynligt vil blive underestimeret, selvom man omvendt heller ikke kan udelukke, at nogen har sat kryds ved multisport, selvom de reelt ikke har et sådant medlemskab.

Af figur 3 fremgår det, at multisport som koncept generelt har meget begrænset udbredelse blandt danskerne. Kun godt 1 pct. af børnene og 2 pct. af de voksne angiver samlet set at dyrke multisport. Andelen ligger dog lidt højere blandt seniorerne, hvor op mod 5 pct. angiver at dyrke multisport. Tallene i figuren er baseret på alle svar uanset organiseringsform, og blandt voksne halveres de i forvejen små procenttal, hvis man udelukkende ser på, hvor mange der angiver at dyrke multisport i foreningsregi.

Figur 3: Andelen, der går til multisport, fordelt på alder (pct.)

Figuren viser andelen, der har angivet at have dyrket multisport inden for det seneste år, fordelt på alder. (børn: n=3.303, voksne: n=6.778).

Det er værd at bemærke, at multisport ikke nødvendigvis er et koncept, som respondenterne angiver at dyrke i foreningsregi. Både blandt børn og voksne angiver mange respondenter multisport som samlebetegnelse for aktiviteter, de dyrker 'på egen hånd' (ikke vist i figur). Det

understreger, hvor usikkert et begreb multisport egentlig er i forhold til at afdække udbredelsen via en befolkningsundersøgelse, og det er på nuværende tidspunkt vanskeligt at konkludere andet, end at multisport som koncept er et meget begrænset fænomen blandt danskerne anno 2024.

Det er dog interessant, at diskrepansen mellem multisport som alsidig deltagelse og multisport som koncept er særligt stor blandt børn, hvilket tyder på, at det at gå til flere forskellige foreningsidrætter på et år er meget udbredt, mens det langt fra manifesterer sig i koncepter, som har fokus på mere end én aktivitet.

Foto: Maaskot/Getty Images

Del 3: Multisport som medlemskab

Hvor del 1 fokuserede på de danskere, der har dyrket forskellige aktiviteter i foreningsregi over det seneste år, og del 2 fokuserede på dem, der har dyrket multisport som aktivitet, ser del 3 nærmere på voksne danskere, der angiver, at de lige nu har et medlemskab, der giver adgang til flere aktiviteter. Børn er ikke blevet spurgt ind til den del, hvorfor analyserne udelukkende ser på voksne udøvere i del 3.

Figur 4 viser, at 29 pct. har et medlemskab til et kommercielt træningstilbud, mens 24 pct. angiver at være medlem af en forening.

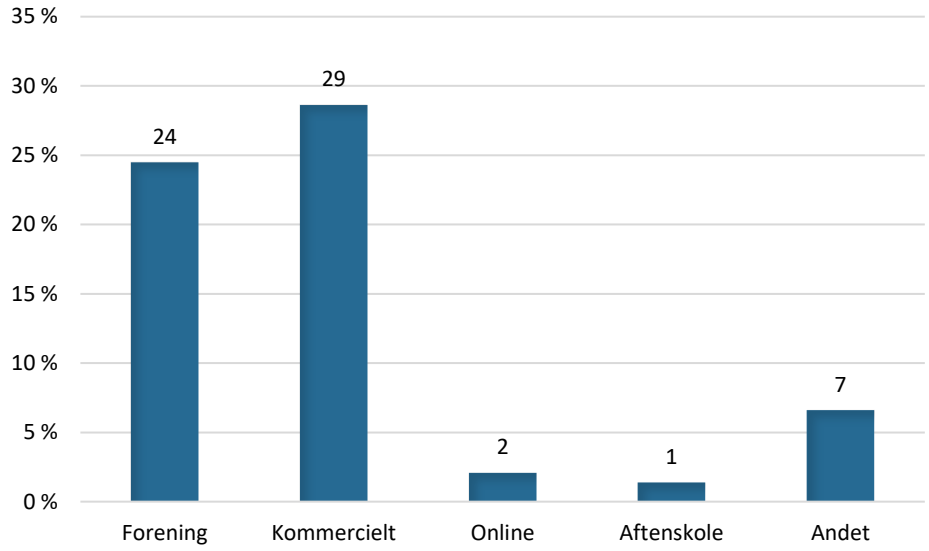
Det er her værd at bemærke, at langt flere angiver at have dyrket en aktivitet i forening inden for det seneste år (41 pct. jf. figur 1), end der angiver, at de er medlem af en forening 'lige nu' (på tidspunktet for spørgeskemaets besvarelse). Omvendt ser det ud for medlemskab af et kommercielt center, hvor 29 pct. angiver at have et medlemskab, mens en lidt mindre andel på 25 pct. har angivet, at de har dyrket aktiviteter i kommercielt regi det seneste år.

I foreninger er et medlemskab ofte knyttet til en sæson eller en årstid og ophører af sig selv, hvis ikke man fornyer det. Det gælder f.eks. holdgymnastik, som særligt dyrkes frem mod opvisningssæsonen, og tennis, hvor mange tegner medlemskab på ny, når banerne åbner om foråret.

Kommercielle medlemskaber er derimod typisk abonnementer med automatisk fornyelse og binding, der løber, indtil man aktivt melder sig ud. Dette kan være en forklaring på, at flere har et medlemskab i kommercielt regi end dem, der reelt benytter det 'lige nu'[3], mens det omvendte er tilfældet i forhold til foreningsregi, hvor man kan have haft et medlemskab inden for det seneste år, men altså ikke nødvendigvis på tidspunktet for besvarelsen.

[3] Forklaring underbygges bl.a. i denne forskningsartikel: DellaVigna & Malmendier, 2006. Paying Not to Go to the Gym. *American Economic Review*, 96(3), 694–719

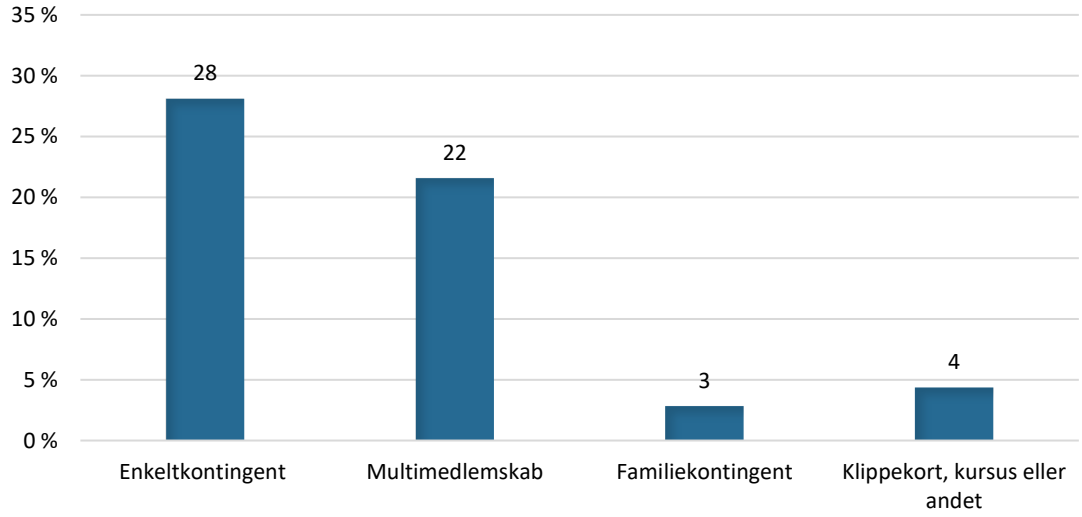
Figur 4: Andelen, der 'lige nu' har et medlemskab til sport og motion, fordelt på organiseringsformer (pct.)

Figuren er baseret på spørgsmålet, "Har du lige nu et eller flere medlemskaber / klippekort til sport eller motion?", og viser andelen af respondenter med mindst ét medlemskab fordelt på organiseringsform. Én respondent kan have flere medlemskaber (n=6.778).

Respondenterne er også blevet spurgt til karakteren af deres medlemskab, herunder hvorvidt det giver adgang til én eller flere aktiviteter, samt om det er et familiemedlemskab eller et klippekort. I denne sammenhæng er der særligt fokus på andelen, der har adgang til flere aktiviteter, altså defineret som et multimedlemskab, hvilket lidt mere end hver femte respondent angiver (22 pct.) (se figur 5).

Figur 5: Andelen, der har mindst ét medlemskab, fordelt på typen af medlemskab (pct.)

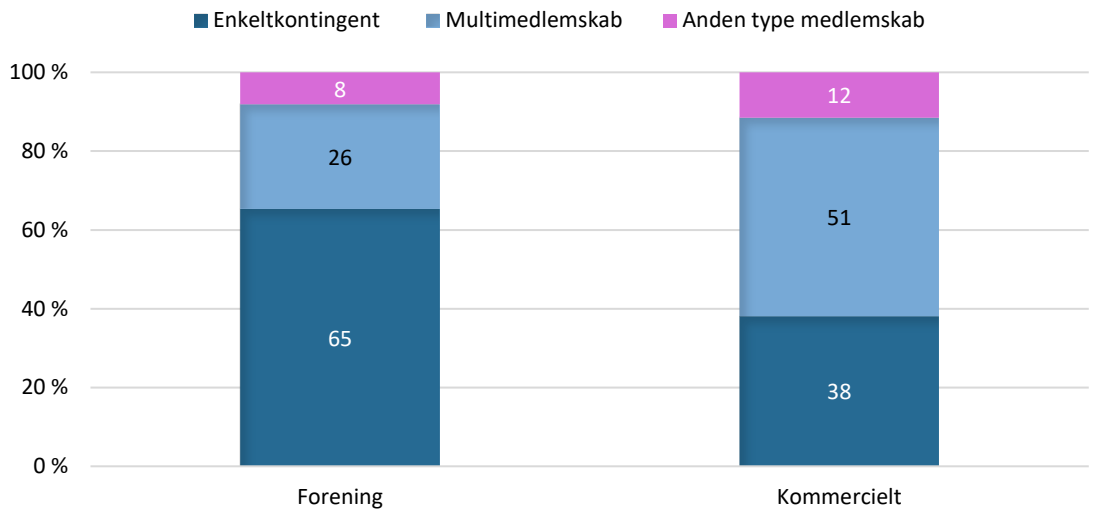

Figuren er baseret på respondenternes svar på spørgsmålet "Hvad beskriver bedst det medlemskab/klippekort, som du har lige nu?" Figuren viser andelen af respondenter med mindst ét medlemskab fordelt på typen af medlemskab. En respondent kan have flere medlemskaber af samme eller forskellig slags. (n=6.778).

Multimedlemskab i forening vs. kommercielt regi

Figur 6 viser fordelingen af medlemskabstyper i henholdsvis foreninger og i kommercielt regi. Her ser man, at multimedlemskab meget udbredt i det kommercielle, hvor omtrent halvdelen (51 pct.) af medlemskaberne er multimedlemskaber. Dette giver umiddelbart mening i betragtning af, at kommercielle medlemskaber meget ofte er til fitnesscentre, hvor man typisk både kan benytte styrketræningsfaciliteterne og tilgå forskellige hold. Denne tilgang er mindre udbredt i foreningsregi, men på trods af det giver hvert fjerde foreningsmedlemskab (26 pct.) adgang til mere end én aktivitet.

Figur 6: Udbredelse af medlemskabstyper i henholdsvis forening og kommercielt regi (pct.)

Figuren viser fordelingen af medlemskabstyper inden for de to organiseringsformer. En respondent kan have flere medlemskaber og derfor indgå i flere kategorier. (n=3.252, heraf 1.815 i forening og 1.872 i kommercielt regi).

Figur 6 viser fordelingen af medlemskabstyper inden for andelen, som lige nu har et medlemskab i den pågældende organiseringsform. En sådan opgørelse gør det vanskeligt at danne sig et overblik over, hvor udbredt multimedlemskab i henholdsvis foreningsregi og kommercielt regi reelt set er i befolkningen.

Tabel 3 herunder viser udbredelsen af multimedlemskab i henholdsvis kommercielle tilbud og foreninger opgjort ud af hele respondentgruppen. Her fremgår det, at kun 6 pct. af voksenbefolkningen (16 år+) har et multimedlemskab til en forening, mens det gælder hele 14 pct. til et kommercielt tilbud.

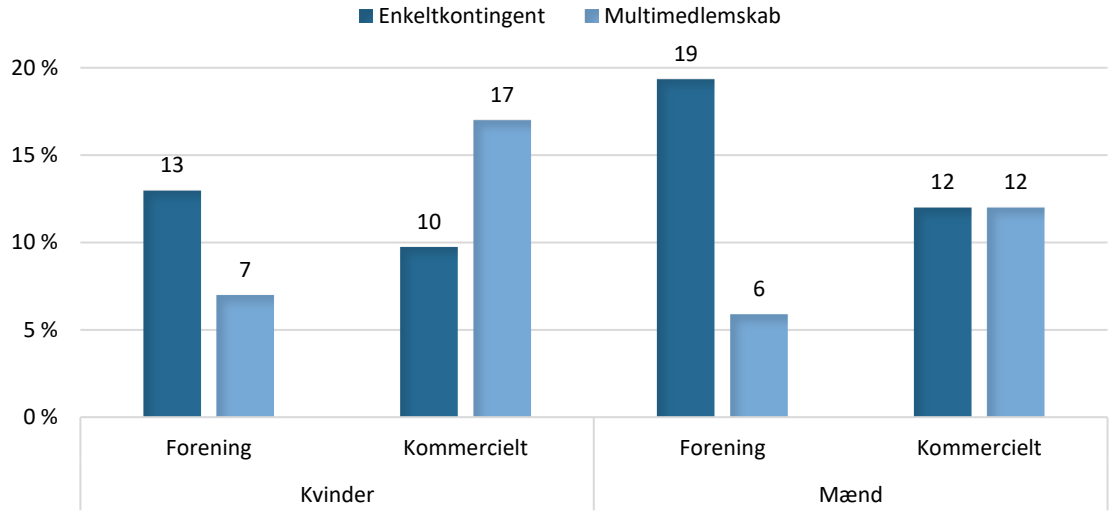
Tabel 2: Andelen, der har et multi- vs. enkeltmedlemskab i henholdsvis foreningsregi og kommercielt regi (pct.)

	Forening	Kommercielt tilbud
Multimedlemskab	6 pct.	14 pct.
Enkeltkontingent	16 pct.	11 pct.

Tabellen viser andelen af alle voksne respondenter, der angiver at have et multi- vs. enkeltkontingent i forening og kommercielt regi (n=6.778).

Figur 7 viser udbredelsen af multimedlemskaber på tværs af organiseringsform for henholdsvis kvinder og mænd. Kvinderne er mest tilbøjelige til at have multimedlemskaber, og særligt i kommercielt regi (17 pct.), mens enkeltkontingenter er mere udbredt end multikontingenter i foreningsregi.

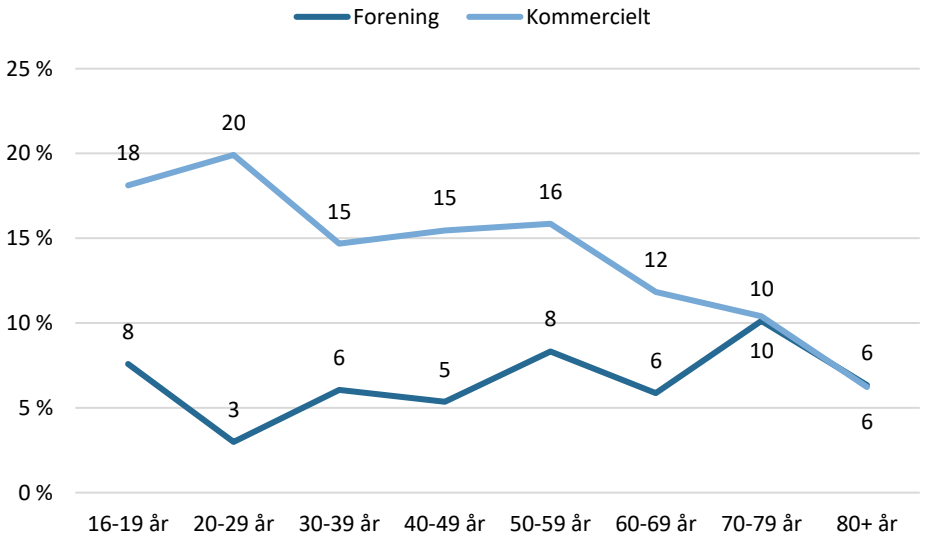
Figur 7: Andelen, der har et multi- vs. enkeltmedlemskab fordelt på organiseringsform blandt henholdsvis kvinder og mænd (pct.)

Figuren viser andelen, som angiver at have mindst ét medlemskab af enkelt- vs. multimedlemskab i forenings- vs. kommercielt regi, på tværs af køn (n=6.778, heraf 3.624 kvinder og 3.154 mænd).

Figur 8 viser andelen af hver aldersgruppe, der har et multimedlemskab i henholdsvis foreningsregi og kommercielt regi. I kommercielt regi er multimedlemskab meget almindeligt blandt de 16-29-årige, hvor næsten hver femte har et sådant medlemskab, hvorefter tilbøjeligheden hertil falder blandt de ældre aldersgrupper. I foreningsregi er andelen tæt på ens på tværs af alder, men med en tendens til at være mest udbredt blandt seniorer i 70'erne.

Figur 8: Udbredelsen af multimedlemskab i foreningsregi og kommercielt regi, fordelt på alder (pct.)

Figuren viser andelen af respondenter med et multimedlemskab i henholdsvis foreningsregi og kommercielt regi fordelt på alder (n=6.778).

En yderligere opdeling på både køn og alder viser, at multimedlemskaber i kommercielt regi er mest udbredt blandt 20-29-årige kvinder, mens mænd og kvinder i alderen 70 år+ er dem, der i størst grad benytter sig af multimedlemskaber i foreningsregi (ikke vist i figur). Her bør man også tolke lidt forsigtigt på resultaterne på grund af relativt få respondenter i de enkelte kategorier.

Foto: Luis Alvarez/Getty Images

Del 4: Potentiale i multisport?

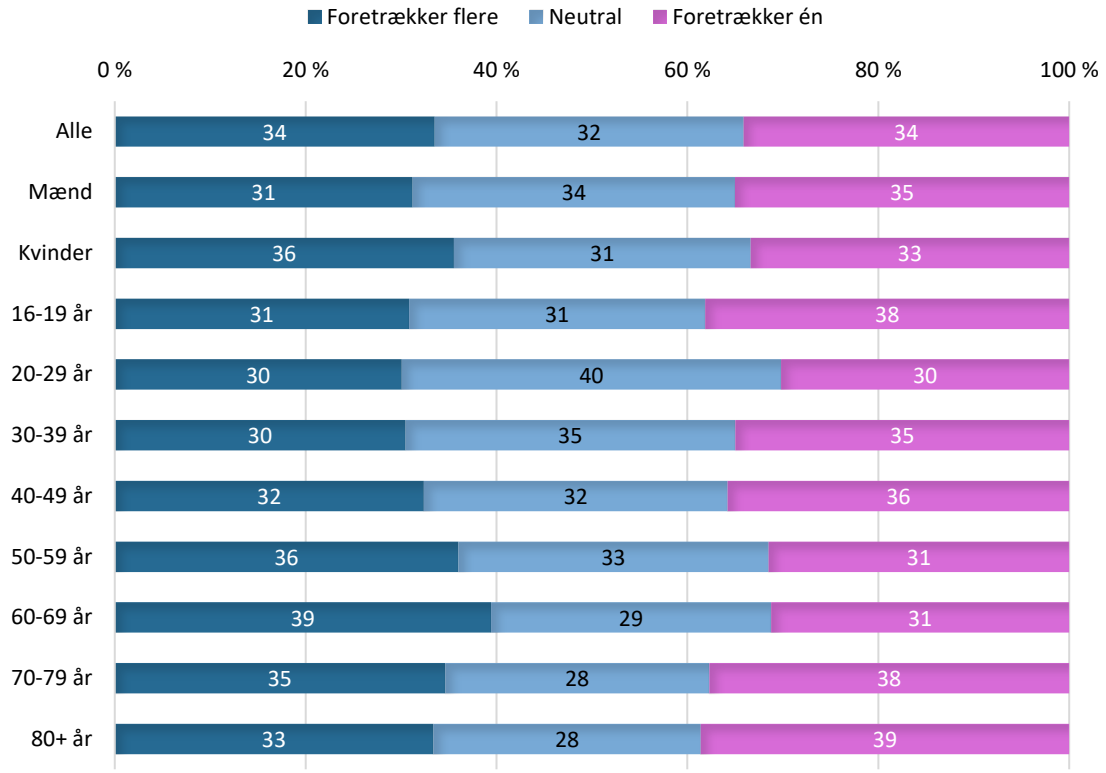
Mens notatets tre første dele har kortlagt udbredelsen af multisport ud fra forskellige definitioner, kigger del 4 på potentialet i multisport. Dette gøres med udgangspunkt i et spørgsmål om, hvorvidt respondenterne foretrækker at dyrke flere forskellige aktiviteter vs. én specifik aktivitet i ét medlemskab. Spørgsmålet blev stillet til en tilfældigt udvalgt halvdel af stikprøven, så den samlede respondentgruppe er på 3.356.

Denne del af analysen vil således undersøge præferencer for multisport på tværs af køn og alder, samt hvorvidt der er overensstemmelse mellem at ønske sig et multimedlemskab og rent faktisk at have et jf. del 3.

Grundlæggende viser det sig, at respondenterne fordeler sig i tre omtrent lige store lejre, når det kommer til spørgsmålet om præferencer for én vs. flere aktiviteter i et kontingent (se figur 9). En tredjedel (34 pct.) foretrækker én enkelt aktivitet i deres medlemskab, en tredjedel (32 pct.) er neutrale og yderligere en tredjedel (34 pct.) ville foretrække at have adgang til flere aktiviteter i deres medlemskab. Det er her værd at bemærke, at alle respondenter indgår i svaret uagtet deres nuværende status som idrætsaktiv eller ej, men der er ingen forskelle på svarene afhængig af nuværende tilknytning til sport og motion (ikke vist i figur).

Betydningen af køn og alder er umiddelbart begrænset, om end lidt flere kvinder end mænd lader til at foretrække adgang til flere aktiviteter.

Figur 9: Andelen, der foretrækker at have adgang til flere aktiviteter gennem deres medlemskab (pct.)

Figuren viser svarfordelingen på spørgsmålet om, hvorvidt respondenterne foretrækker flere aktiviteter i et medlemskab. Respondenterne kunne svare på en 6-pointsskala, hvor 1 var lig "A: Jeg foretrækker mulighed for flere forskellige aktiviteter i ét medlemskab", og 6 var lig "B: Jeg foretrækker mulighed for én specifik aktivitet i et medlemskab". Respondenterne blev siden opdelt i tre kategorier på baggrund af deres svar. Figuren viser andelen inden for hver gruppe, der foretrækker flere (1-2), er neutral (3-4) eller foretrækker én specifik aktivitet (5-6) (n=3.356).

Sammenhæng mellem præference og aktuelt at have et multimedlemskab

Hvis 34 pct. af respondenterne angiver, at de ville foretrække et multimedlemskab, mens kun 22 pct. (jf. figur 5) faktisk har et multimedlemskab, fristes man til at tro, at det uindfriede potentiale i multimedlemskaber blot udgøres af differencen mellem disse to tal. Af to grunde er det dog ikke så enkelt.

For det første er det ikke alle 22 pct. med et multimedlemskab, der nødvendigvis foretrækker at have adgang til flere aktiviteter – faktisk under halvdelen af dem. Det kunne skyldes, at adgang til flere aktiviteter ikke nødvendigvis er et aktivt tilvalg, men blot noget, der følger med i det medlemskab, man alligevel har. Det er altså ikke alle med et multimedlemskab, der indgår i de 34 pct., som ønsker sig et multimedlemskab.

For det andet dækker de 34 pct. en andel ud af hele befolkningen, hvoraf kun omkring halvdelen overhovedet har et medlemskab til sport og motion. Derfor synes det usandsynligt, at samtlige med en præference for multimedlemskab ville tegne et sådant medlemskab, hvis de blev tilbudt

det. Mangel på tid, økonomi, motivation eller helbredshensyn kan komme i vejen, uanset hvilken type medlemskab man tilbydes.

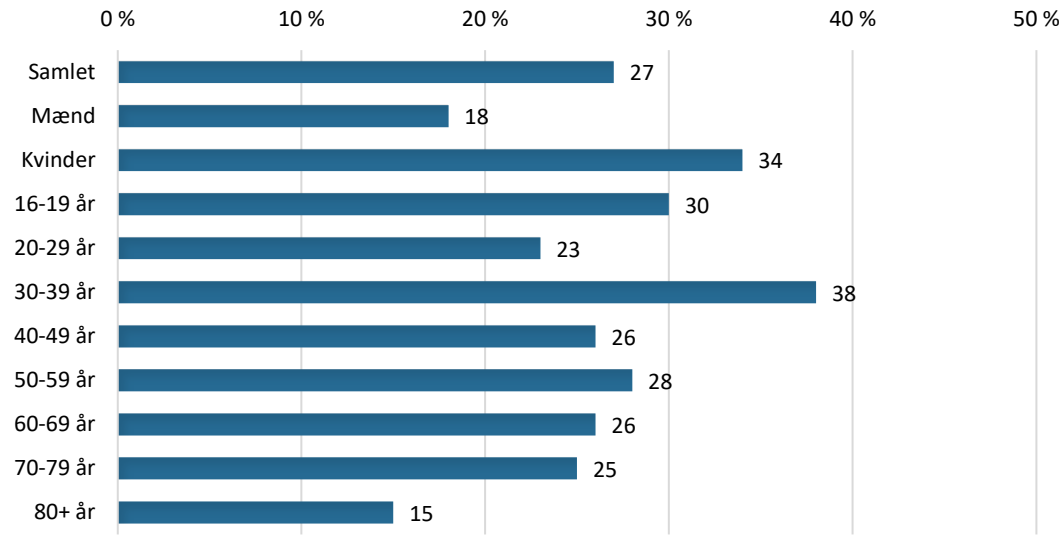
Derfor kan potentialet i multimedlemskaber ikke direkte aflæses af forholdet mellem de 34 pct., der ønsker adgang til flere aktiviteter, og de 22 pct., der har adgang til flere aktiviteter.

Det udelukker dog ikke, at en vis andel af de 34 pct. ville kunne aktiveres med et tilbud, der bedre matcher deres præference for adgang til flere forskellige aktiviteter. For at komme tættere på størrelsen af denne andel ser notatet i det følgende på realiseringsgraden. Det vil sige andelen af dem, der foretrækker adgang til flere aktiviteter, som rent faktisk har et multimedlemskab lige nu.

Af figur 10 fremgår det, at den samlede realiseringsgrad er 27 pct. Med andre ord er det altså kun lidt over en fjerdedel af alle dem, der foretrækker flere aktiviteter i ét medlemskab, der har et sådant medlemskab. Det er især mænd, der trækker den gennemsnitlige realiseringsgrad ned. Kun 18 pct. af mænd med en præference for et multimedlemskab har lige nu et sådant medlemskab. Til sammenligning gælder det for godt en tredjedel af kvinderne (34 pct.).

Det lader også til, at alder har en betydning, idet særligt de 30-39-årige, der foretrækker et multimedlemskab, har et sådant.

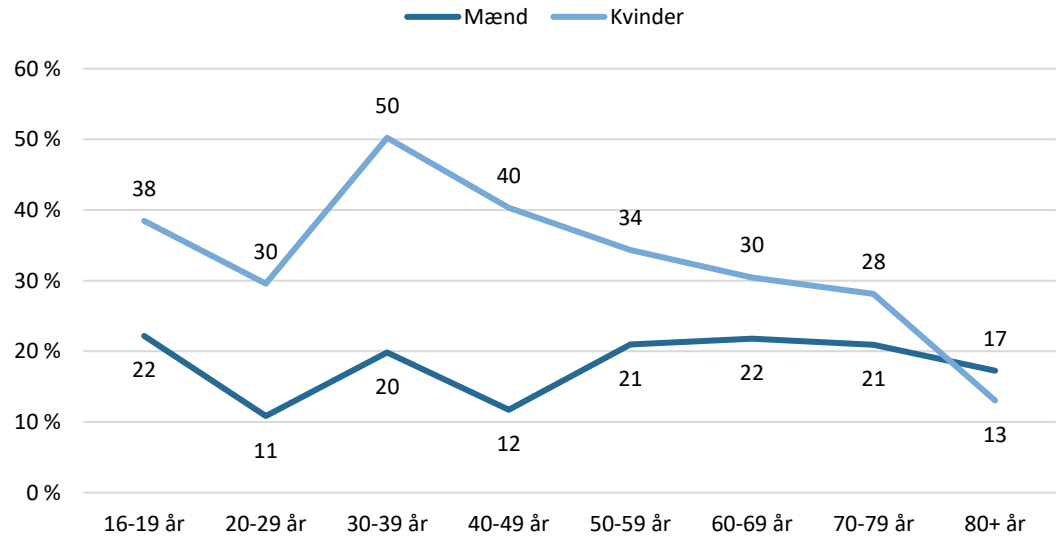
Figur 10: Andelen af dem, som foretrækker et multimedlemskab, som lige nu har et sådant (realiseringsgrad), fordelt på køn og alder (pct.)

Figuren viser andelen af de respondenter, der foretrækker adgang til flere aktiviteter i ét medlemskab, som lige nu har et multimedlemskab. Køn og alder er vist hver for sig (n=1.126, heraf 474 mænd og 652 kvinder).

Figur 11 viser realiseringsgraden på tværs af køn inden for hver alderskategori. Her ser man, at kvinder i højere grad end mænd realiserer deres interesse for multimedlemskab, og kønsforskellene er størst blandt de yngre voksne. Generelt skal man her være opmærksom på relativt få respondenter inden for hver kategori, hvorfor forskellene ikke fremstår signifikante.

Figur 11: Andelen af dem, som foretrækker et multimedlemskab, som lige nu har et sådant (realiseringsgrad), fordelt på køn inden for hver aldersgruppe (pct.)

Figuren viser andelen af de respondenter, der foretrækker adgang til flere aktiviteter i ét medlemskab, som lige nu har et multimedlemskab. Vist for hver aldersgruppe opdelt på køn (n=1.126, heraf 474 mænd og 652 kvinder).

Opsummerende viser del 4, at der er en vis interesse for multimedlemskaber i befolkningen, hvor omkring hver tredje angiver, at de ville foretrække at have adgang til flere aktiviteter gennem deres medlemskab. Dette varierer kun i begrænset udstrækning på tværs af køn og aldersgrupper.

Til gengæld ser køn og alder ud til at have lidt større betydning for, hvorvidt man får indfriet sit ønske om at have adgang til flere aktiviteter. Kun 18 pct. af mændene med en præference for flere aktiviteter har et multimedlemskab mod 34 pct. af kvinderne. Særligt kvinder i 30'erne formår i sammenligning med andre grupper ofte at indfri deres præference.

Det er altså blandt mænd, at ønsket om adgang til flere aktiviteter realiseres i mindst omfang. Det er dog svært at afklare, hvorvidt dette reelt afspejler et uudnyttet potentiale, eller om det snarere er sådan, at de aktiviteter, mænd søger, vanskeligt lader sig samle i ét enkelt medlemskab.

Foto: FatCamera/Getty Images

Afrunding

Dette notat har blik for multisport ud fra tre forskellige perspektiver. For det første kan man tale om multisport som alsidig idrætsdeltagelse, hvor man dyrker flere forskellige idrætsgrene i løbet af et år. For det andet kan man tale om multisport som koncept med deltagelse på et hold, der dyrker flere aktiviteter, enten som et valg fra gang til gang eller som flere forskellige forløb over en sæson. For det tredje kan man tale om det som et multimedlemskab, hvor ét kontingent giver adgang til flere forskellige aktiviteter.

Multisport som alsidig deltagelse er udbredt i Danmark

Det er meget almindeligt, især blandt børn i Danmark, at dyrke multisport som alsidig deltagelse, hvor den stærke foreningstradition gør, at rigtig mange børn frem mod 12-årsalderen er medlemmer af mere end én idrætsforening inden for et år. Konkret udmønter det sig i nogle lidt interessante statistikker indimellem, som f.eks. i Solrød Kommune, hvor andelen af foreningsmedlemskaber i målgruppen 7-12 år er på over 140 pct[4]. Denne andel falder dog markant blandt teenagerne i 13-18-årsalderen til under 60 pct. Dette er et godt eksempel på, at børn går fra at være alsidige idrætsudøvere til dels at have en mere ensporet tilknytning til foreningsidrætten i ungdomsårene, dels at ændre status fra at være en del af foreningslivet til slet ikke at være det

Mønstrene er på ingen måde overraskende, men understreger den logik, som eksisterer i mange idrætter i dag, nemlig et øget fokus på træningsmængde og præstation, som skaber et naturligt udskillelsesløb i ungdomsårene, hvor det er de mest dedikerede, som ender med at hænge ved i én specifik idrætsgren.

Ud over alsidig deltagelse i foreningsaktiviteter er der ikke på samme vis tradition for at gå til multisport som koncept (som afdækket i notatets del 2) eller at have et decideret multimedlemskab (del 3) med mulighed for at dyrke mere end én aktivitet.

Moderat interesse for multisport

Notatets del 4 peger dog på en vis interesse for multisportskontingenter. Især blandt nuværende medlemmer (af både foreninger og kommercielle centre), hvor halvdelen ville foretrække et multimedlemskab. Blandt hele befolkningen er interessen mere moderat med en tredjedel (34 pct.), som foretrækker et multimedlemskab, hvis de skulle vælge. Svarfordelingerne er tæt på ens, uanset om man på nuværende tidspunkt dyrker idræt eller ej. Da multisport som medlemskab ikke er særlig udbredt, kan det også være vanskeligt overhovedet at forholde sig til spørgsmålet, hvilket også kan forklare, hvorfor en tredjedel af befolkningen har givet et 'neutralt' svar.

Det er interessant, at kvinder i højere grad 'realiserer' deres interesse for multimedlemskaber end mænd, hvilket dog formentlig hænger sammen med, at de ofte har et fitnessmedlemskab med sådanne muligheder. Multimedlemskab er således mere udbredt i kommercielt regi end i foreningsregi.

[4] CFR-tal 2025.

Spæde tegn på vækst

Notatet her viser en form for baseline for danskernes aktuelle deltagelse i og interesse for multisport, da der ikke tidligere har været samme fokus på tendensen. Det er altså ikke muligt at vurdere, om det er en tendens i vækst. Der er dog alligevel nogle spæde træk i idrætsbranchen, der indikerer, at multisport er på fremmarch.

F.eks. finder man flere eksempler på multisportskontingenter – enten på tværs af foreninger og aktiviteter, eller i et lokalt idrætscenter med flere forskellige aktivitetsmuligheder. Dertil ser man en ændret profil på flere idrætshøjskoler, som tidligere profilerede sig meget tydeligt på f.eks. gymnastik, men som nu i stedet udbyder et væld af aktiviteter, som eleverne kan deltage i på kryds og tværs. Nogle idrætshøjskoler oplever tilsyneladende stor interesse fra unge, der under deres ophold prøver en række forskellige aktiviteter, som de ikke nødvendigvis har prøvet før. Dette indikerer om ikke andet en stor interesse for multisport blandt det segment af unge, som vælger at tage på idrætshøjskole. Dette er i øvrigt interessant, fordi højskolesegmentet typisk er omkring 20-årsalderen, hvor tendensen til at dyrke flere forskellige foreningsaktiviteter (multisport som alsidig idrætsdeltagelse) generelt er allerlavest i befolkningen (12 pct.).

Der er også mange efterskoler, der giver mulighed for at dyrke forskellige aktiviteter, men der er ikke helt samme tilgang til at prøve alt muligt forskelligt som på højskolerne, og mange idrætsefterskoler har en stærk tradition for at profilere sig på bestemte idrætsgrene, som man i løbet af efterskoleåret dedikerer sig til og styrker sit talent.

Multisportspotentialet for fremtiden?

Multisportstilgangen ser altså ud til at kunne være et attraktivt alternativ til den traditionelle monotilgang for en del af befolkningen, og måske især for den del af befolkningen, som ikke går talentudviklingsvejen i en bestemt sportsgren. Kan denne tilgang være et reelt bud på, hvordan foreningslivet også kan blive mere relevant for alle dem, der engang var medlem af en idrætsforening, men som stoppede igen? Eller for de få, som ikke blev meldt til en idrætsforening som børn? Idræt om Dagen/Idræt i Dagtimerne, som flere kommuner tilbyder til seniorer, virker som et ret godt eksempel på, at det rent faktisk har et potentiale.

Som også nævnt indledningsvist passer strukturerne i dansk foreningsidræt dog meget dårligt til at udbyde multisport. Foreningslivet er bygget op om specifikke idrætsgrene, hvor organiseringen og det frivillige arbejde retter sig mod kærligheden til en bestemt aktivitet.

Dertil tildeles kommunale aktivitetstilskud via folkeoplysningsloven til udøvere under 25 år baseret på den enkelte afdeling. En flerstrenget forening med underafdelinger har altså mulighed for at få langt mere i tilskud til de børn og unge, som går til flere aktiviteter i foreningen, end hvis foreningen samarbejdede på tværs af afdelinger om ét tilbud.

Som strukturerne er lige nu, er det altså vanskeligt at forestille sig en udvikling i retning af flere deciderede multimedlemskaber i foreningsregi – i hvert fald til børn og unge under 25 år. Spørgsmålet er, om der i stedet vinder foreninger frem, som i sin grundform bygger på en erklæret multisportstilgang? Dette ville i givet fald vinde frem som et reelt konkurrerende tilbud til de lokale håndbold-, fodbold- eller gymnastikforeninger, vel at mærke hvis multisportskonceptet indeholdt mulighed for tilsvarende aktiviteter. Multisport som koncept har derfor formentlig større potentiale for at gøre sig gældende, hvis det tilbyder mindre

nicheaktiviteter, som ikke er i direkte konkurrence med allerede eksisterende tilbud lokalt. Hvis nicherne formår at samle sig, vil det omvendt kunne bidrage til at få udbredt kendskab til et mere mangfoldigt idrætsudbud end tilfældet er i dag, særligt uden for de store byer.

I kommercielt regi er multimedlemskaber mere udbredte, og her er organiseringsformen ikke på samme måde som i foreningsregi strukturelt begrænset af tilskud, men kan mere lade sig styre af, hvad kunderne efterspørger. Her er dog typisk tale om aktiviteter inden for samme kategori af fitness, f.eks. adgang til styrketræning og forskellige hold med forskellige aktiviteter.

Det bliver interessant at følge, dels om multisport vil vækste i fremtiden, dels hvilken vej udviklingen går: Om den går i retning af den alsidige medlemstilgang, som allerede nu er fremherskende blandt især de yngste børn, om deciderede multisportskoncepter (måske især med nicheaktiviteter) får vind i sejlene, eller om der lokalt vinder endnu flere multimedlemskaber frem, som i sin tilgang minder lidt om den måde, man motionerer på i kommercielle fitnesscentre.

Idrættens
Analyseinstitut